

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 145

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 martie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală	2-3	51. — Decizie pentru numirea domnului Cornel Feruță în funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru	11
Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 ² alin. 1 din Codul de procedură penală	3-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 11 din 17 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	6-8	208. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea unor proceduri aplicabile operatorilor economici în domeniul produselor accizabile.....	12-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		429. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru acordarea ajutorului de stat reprezentând cheltuieli excepționale acordate de la bugetul de stat în baza Deciziei 2010/787/UE a Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive	14-16
100. — Hotărâre pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la activitatea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului și la activitatea de cadastru și publicitate imobiliară	8-11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5

din 17 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Octavian Rache în Dosarul nr. 2.551/110/2010 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 81D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.551/110/2010, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Octavian Rache cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât inculpatul este lipsit de dreptul la o confruntare directă cu martorul și de posibilitatea de a-i pune întrebări și de a-i cere explicații.

Tribunalul Bacău — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală aduc atingere dreptului la apărare consacrat de art. 24 din Constituție, în condițiile în care procedura de audiere a martorilor în faza de urmărire penală nu este nici publică și nici contradictorie, participarea la audiere fiind limitată potrivit dispozițiilor art. 172 din Codul de procedură penală. Consideră că textul criticat este constituțional doar în cazul în care proba a fost administrată în faza de urmărire penală în prezența învinutului ori a inculpatului sau a apărătorului acestuia, precum și în cazul în care aceștia au fost înștiințați cu privire la efectuarea audierii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Menționează că acest punct de vedere a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 704/2007 și nr. 221/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, referitoare la procedura de urmat în situația în care ascultarea martorului nu mai este posibilă, nu sunt contrare nici prevederilor constituționale referitoare la dreptul la apărare și nici celor din pacte și convenții internaționale, referitoare la dreptul la un proces echitabil. În situația în care martorul nu se mai poate prezenta pentru a fi audiat în instanță, punerea în discuție și valorificarea declarației date de acesta în cursul urmăririi penale, cu respectarea dispozițiilor legale, nu poate afecta dreptul la apărare al inculpatului, deoarece acesta a avut posibilitatea să cunoască această declarație în cursul urmăririi penale, iar dacă se consideră prejudiciat, poate folosi împotriva hotărârii judecătorești căile de atac prevăzute de lege. Legea prevede, așadar, toate garanțiile procesuale pentru realizarea dreptului

la apărare al inculpatului, iar dispozițiile legale criticate nu numai că nu contravin, dar contribuie la realizarea acestui drept.

În același sens sunt și Decizia nr. 486 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 23 aprilie 2009, și Decizia nr. 1.306 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 8 noiembrie 2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Octavian Rache în Dosarul nr. 2.551/110/2010 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 6

din 17 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Radu-Marian Olescu în Dosarul nr. 14.589/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 97D/2011.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 340D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală,

excepție ridicată de Radu-Marian Olescu în Dosarul nr. 2.819/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 365D/2011, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Marșavela în Dosarul nr. 3.118/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 452D/2011, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu-George Dinu în Dosarul nr. 27.977/3/2010 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, asistat de apărătorul ales Alexandru Morărescu, cu împuternicire avocațială la dosar, și părțile Adrian Mincu, Marius Costea, Nicolae-Alexandru Iordan, Doru Tăbârcă, Daniel-Nicolae Stinghe, Dan-Vasile Sandu, Gigel Gheorghe și Liviu Iordan. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 745D/2011, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilie Sandu în Dosarul nr. 5.708/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 891D/2011, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Gândac în Dosarul nr. 16.313/197/2011 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 97D/2011, nr. 340D/2011, nr. 365D/2011, nr. 452D/2011, nr. 745D/2011 și nr. 891D/2011 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției și celelalte părți prezente arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 340D/2011, nr. 365D/2011, nr. 452D/2011, nr. 745D/2011 și nr. 891D/2011 la Dosarul nr. 97D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul apărătorului ales al autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, susținând că plafonarea la 18 ani a pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunile intenționate în cazul cărora se poate acorda liberarea provizorie încalcă accesul liber la justiție, dreptul persoanei arestate preventiv de a cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune, și prezumția de nevinovăție. Face trimitere și la Decizia nr. 17 din 17 octombrie 2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în recurs în interesul legii, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 160^{8a} alin. 2 teza a doua și alin. 6 teza a doua din Codul de procedură penală, sub aspectul examinării temeiniciei cererii de liberare provizorie. Cu acest prilej, Înalta Curte a statuat că „judecătorul trebuie să aprecieze în funcție de datele concrete din dosar dacă temeiurile inițiale justifică sau nu în continuare privarea de libertate, având în vedere probele administrate nemijlocit, gravitatea faptei, pericolul concret pentru ordinea publică demonstrat prin probe, impactul social al faptei reținute în sarcina inculpatului, limitele de pedeapsă, durata arestului, persoana inculpatului, vârsta, antecedente penale și sănătatea acestuia”, reținând că „gravitatea unei acuzații nu este prin sine însăși un motiv pertinent și suficient pentru a justifica privarea de libertate”. Apărătorul ales consideră, astfel, că examinarea pe fond, în baza criteriilor arătate de Înalta Curte în decizia mai sus menționată, trebuie să vizeze și cererile de liberare provizorie sub control judiciar care nu îndeplinesc cerința prevăzută de art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală.

Părțile prezente arată că sunt de acord cu susținerile apărătorului ales al autorului excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 9 decembrie 2010, 2 și 7 martie 2011 și 27 mai 2011, pronunțate în dosarele nr. 14.589/62/2010, nr. 2.819/62/2011, nr. 3.118/62/2011 și nr. 5.708/62/2011, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Radu-Marian Olescu, Constantin Marșavela și Ilie Sandu cu ocazia soluționării unor cereri de liberare provizorie sub control judiciar.

Prin Încheierea din 31 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 27.977/3/2010, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Laurențiu-George Dinu cu ocazia soluționării unei cauze penale în care au fost formulate cereri de liberare provizorie sub control judiciar.

Prin Încheierea din 6 iulie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 16.313/197/2011, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Gândac cu ocazia soluționării unei cereri de liberare provizorie sub control judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție și dreptul persoanei arestate preventiv de a cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune, precum și prezumția de nevinovăție, întrucât exclud din rândul persoanelor arestate preventiv care pot cere liberarea provizorie sub control judiciar pe cele cercetate pentru infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 18 ani, în condițiile în care Constituția și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu prevăd nicio limitare. În acest fel, textul de lege criticat creează, pentru o mulțime de persoane arestate, un obstacol care aduce atingere înseși esenței dreptului, lipsindu-l de aplicabilitate.

Tribunalul Brașov — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorii excepției.

Tribunalul București — Secția I penală nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Judecătoria Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorii excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 521/2009, nr. 1.455/2009, nr. 1.650/2009 și nr. 462/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Liberarea provizorie sub control judiciar se poate acorda în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă, precum și în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 23 alin. (10) privind dreptul persoanei arestate preventiv de a cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune, precum și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 5 paragraful 3 privind dreptul persoanei arestate sau deținute de a fi judecată într-un termen rezonabil ori eliberată în cursul procedurii și ale art. 6 paragraful 2 referitoare la prezumția de nevinovăție din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că liberarea provizorie sub control judiciar reprezintă o măsură procesuală alternativă la măsurile preventive privative de libertate, a cărei acordare este lăsată, potrivit art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, la latitudinea instanței și care presupune îndeplinirea unor condiții expres reglementate privind cuantumul pedepsei închisorii pentru infracțiunea comisă, forma de vinovăție cu care aceasta a fost săvârșită și inexistența datelor din care să rezulte necesitatea de a-l împiedica pe învinuit sau inculpat să săvârșască alte infracțiuni sau că acesta va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor părți, martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte.

Dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 36 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 13 februarie 2004, și Decizia nr. 521 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 27 mai 2009, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, reținând că textul de lege criticat stabilește condițiile de acordare a liberării

provizorii, sub control judiciar sau pe cauțiune, în temeiul dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*. Prin urmare, dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală nu contravin art. 23 alin. (10) din Constituție și nici art. 5 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât dreptul de a cere luarea unei asemenea măsuri procesuale se poate exercita numai în condițiile prevăzute de lege, în speță Codul de procedură penală, fiind atributul legiuitorului să le stabilească. Restrângerea exercițiului dreptului persoanei arestate preventiv de a cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune, are loc în baza prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, care impun necesitatea asigurării desfășurării instrucției penale. Interzicerea liberării provizorii a arestaților preventiv care au săvârșit infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 18 ani se face în scopul bunei desfășurări a procesului penal.

În același sens sunt și Decizia nr. 30 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 15 februarie 2011, și Decizia nr. 755 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 16 septembrie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași motive, dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici art. 21 alin. (1) din Constituție și nici prevederilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Referitor la invocarea unor considerente ale Deciziei nr. 17 din 17 octombrie 2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 160^{8a} alin. 2 teza a doua și alin. 6 teza a doua din Codul de procedură penală, Înalta Curte a reținut, prin decizia menționată, că, *„după constatarea îndeplinirii cerințelor de admisibilitate prevăzute la art. 160⁶ din Codul de procedură penală, a condiției pozitive prevăzute la alin. 1 al art. 160² din Codul de procedură penală, precum și a subzistenței temeiurilor care au stat la baza luării măsurii preventive, judecătorul va verifica, în cadrul examenului de temeinicie a cererii, în funcție de împrejurările concrete ale cauzei în discuție, dacă există sau nu date din care să rezulte necesitatea de a-l împiedica pe inculpat să săvârșască alte infracțiuni ori că acesta va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor părți, martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte, respectiv în ce măsură buna desfășurare a procesului penal este ori nu împiedicată de punerea în libertate provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune a învinuitului ori inculpatului”*. De asemenea, Înalta Curte a reținut că dispozițiile art. 5 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale *„nu instituie o obligație de acordare a liberării provizorii în cursul procedurii judiciare, iar luarea măsurilor alternative celor privative de libertate se subsumează în mod obligatoriu realizării scopurilor acestora”*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Radu-Marian Olescu în dosarele nr. 14.589/62/2010 și nr. 2.819/62/2011, de Constantin Marșavela în Dosarul nr. 3.118/62/2011, de Ilie Sandu în Dosarul nr. 5.708/62/2011, dosare ale Tribunalului Brașov — Secția penală, de Laurențiu-George Dinu în Dosarul nr. 27.977/3/2010 al Tribunalului București — Secția I penală și de Vasile Gândac în Dosarul nr. 16.313/197/2011 al Judecătorei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 11

din 17 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftai.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Adrian Roșca în Dosarul nr. 21.429/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 181D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 519 din 3 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 21.429/245/2009, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului**, excepție ridicată de Adrian Roșca într-o cauză civilă având ca obiect stabilirea programului de vizitare a minorului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât permit părintelui căruia nu i s-a încredințat copilul de a avea legături personale necondiționate cu acesta, fără a se institui o serie de măsuri asigurătorii și garanții ce se impun a fi luate cu privire la exercitarea efectivă a relațiilor personale, în acord cu interesul superior al copilului.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instanța de judecată este competentă să stabilească, în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte, modalitățile concrete de exercitare a relațiilor personale între părinte și minor, sub rezerva interesului superior al copilului. În susținerea acestei opinii, se invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume Decizia nr. 1.290/2009.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 15: „(1) În sensul prezentei legi, relațiile personale se pot realiza prin:

- a) întâlniri ale copilului cu părintele ori cu o altă persoană care are, potrivit prezentei legi, dreptul la relații personale cu copilul;
- b) vizitarea copilului la domiciliul acestuia;
- c) găzduirea copilului pe perioadă determinată de către părintele sau de către altă persoană la care copilul nu locuiește în mod obișnuit;
- d) corespondență ori altă formă de comunicare cu copilul;
- e) transmiterea de informații copilului cu privire la părintele ori la alte persoane care au, potrivit prezentei legi, dreptul de a menține relații personale cu copilul;
- f) transmiterea de informații referitoare la copil, inclusiv fotografii recente, evaluări medicale sau școlare, către părintele sau către alte persoane care au dreptul de a menține relații personale cu copilul.

(2) Transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) se va face cu respectarea interesului superior al copilului, precum și a dispozițiilor speciale vizând confidențialitatea și transmiterea informațiilor cu caracter personal.”

Autorul excepției consideră că prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 contravin atât dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, cât și prevederilor art. 3 referitoare la protecția și îngrijirea copilului, conform interesului superior al acestuia, și art. 9 alin. (3) privind dreptul copilului de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, precum și prevederilor art. 1 privind scopul Convenției, art. 4 alin. (3) referitoare la relațiile personale între un copil și părinții săi, art. 7 lit. c) relativ la soluționarea litigiilor în materia relațiilor personale și art. 10 privind măsuri asigurătorii și garanții ce trebuie luate cu privire la relațiile personale din Convenția asupra relațiilor personale care privesc copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003, ratificată prin Legea nr. 87/2007.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate în cauza de față și având o motivare similară, în acest sens fiind Decizia nr. 1.290 din 8 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 19 noiembrie 2009.

Prin această decizie, Curtea a reținut că art. 15 din Legea nr. 272/2004 reglementează o enumerare, fără caracter exhaustiv, a modalităților de realizare a relațiilor personale între copil și părinți, rude, precum și alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament. Potrivit art. 14 alin. (1) din aceeași lege, copilul „are dreptul de a menține relații personale” cu persoanele menționate anterior, alin. (3) al aceluiași articol reglementând faptul că „părinții sau un alt reprezentant legal al copilului nu pot împiedica relațiile personale ale acestuia cu [...] alte persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie, decât în cazurile în care instanța decide în acest sens, apreciind că există motive temeinice de natură a primejdui dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală sau morală a copilului”.

Curtea a constatat că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 272/2004, acest act normativ reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului și se subordonează cu prioritate interesului superior al acestuia. Potrivit art. 2 din această lege, principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile și obligațiile ce le revin părinților sau altor reprezentanți legali și prevalează în toate demersurile și deciziile ce privesc copiii, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești. Aceste din urmă prevederi sunt expresia dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, potrivit căreia „în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala”.

Având în vedere toate acestea, Curtea constată că nu pot fi reținute motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției, prevederile de lege criticate fiind în acord cu dispozițiile constituționale și cu cele din actele internaționale invocate.

Mai mult, atât Convenția cu privire la drepturile copilului, cât și Convenția asupra relațiilor personale care privesc copiii au fost ratificate prin Legea nr. 18/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 iunie 2001, respectiv prin Legea nr. 87/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2007.

Potrivit art. 11 alin. (2) din Constituție, „Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”, statul român fiind obligat să îndeplinească cu bună-credință obligațiile ce îi revin din tratatele la care este parte, aplicându-se cu prioritate reglementările internaționale, dacă există neconcordanțe între actele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, conform art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală.

În aceste condiții, instanța de judecată, în soluționarea litigiilor în materie de relații personale care privesc copiii, va face aplicarea directă a dispozițiilor din actele internaționale privind drepturile copilului, în condițiile dispozițiilor constituționale invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, aceste considerente își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Adrian Roșca în Dosarul nr. 21.429/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la activitatea

Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului și la activitatea de cadastru și publicitate imobiliară

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2011 privind trecerea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară din subordinea Ministerului Administrației și Internelor în subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, precum și pentru modificarea unor acte normative, al art. 5 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 4 ianuarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului realizează politica guvernamentală în următoarele domenii de activitate: dezvoltare regională, coeziune și dezvoltare teritorială, cooperare transfrontalieră, transnațională și interregională, amenajarea teritoriului, urbanism și arhitectură, locuire, gestiune și dezvoltare imobiliar-edilitară, lucrări publice, construcții, turism, geodezie, topografie, fotogrammetrie, cartografie, teledetecție, cadastru și publicitate imobiliară.”

2. **Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului are sediul în municipiul București, str. Apolodor nr. 17, latura nord, sectorul 5, dispune de spații în imobilul din municipiul București, Bd. Libertății nr. 12, sectorul 5 și utilizează spații în municipiul București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1 și str. C.F. Robescu nr. 23, sectorul 3, în condițiile legii.”

3. **La articolul 10, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) Numărul maxim de posturi pentru Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului este de 737, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului.

(3) Din numărul maxim de posturi, 12 posturi se utilizează pentru reprezentanțele de promovare turistică din străinătate.”

4. **La articolul 11, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(5) Conducătorii unităților prevăzute în anexa nr. 2 sunt numiți și mandatați să conducă unitățile și sunt eliberați din funcție prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

5. **Anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

6. **În anexa nr. 2, la litera A „Unitățile care funcționează în subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, finanțate integral de la bugetul de stat” se introduce un nou număr curent, numărul curent 2, cu următorul cuprins:**

Nr. crt.	Denumirea unității	Localitatea
„2.	Agencia Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară	București”

Art. II. — Aplicarea procedurilor legale prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, cu privire la măsurile de reorganizare din cadrul structurii organizatorice a Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 5 mai 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, denumită în continuare *Agenția Națională*, se organizează ca instituție publică, cu personalitate juridică, unica autoritate în domeniu aflată în subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului.”

2. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Atribuțiile și structura organizatorică ale Agenției Naționale se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului, la propunerea consiliului de administrație. Numărul maxim de posturi pentru Agenția Națională și instituțiile subordonate este de 3.026.”

3. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — În vederea îndeplinirii obligațiilor asumate prin proiecte finanțate din fonduri externe rambursabile sau nerambursabile și pentru realizarea activității de recepție și control în domeniul cadastrului, cartografiei, topografiei, geodeziei, fotogrammetriei și teledetecției, cu încadrarea în cheltuielile bugetare aprobate, normativele de cheltuieli privind dotarea cu mijloace de transport și consumul de carburanți pentru Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și instituțiile sale subordonate sunt cele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

4. În cuprinsul actului normativ sintagma „prin ordin al ministrului administrației și internelor” se înlocuiește cu sintagma „prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și

turismului”, sintagma „ministrul administrației și internelor” se va înlocui cu sintagma „ministrul dezvoltării regionale și turismului” și sintagma „Ministerul Administrației și Internelor” se va înlocui cu sintagma „Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului”.

5. După articolul 22 se introduce o anexă al cărei cuprins este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. IV. — Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 15 iunie 2010, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, prin Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, denumită în continuare *ANCPI*, asigură președinția și secretariatul Consiliului INIS, iar Ministerul Mediului și Pădurilor asigură vicepreședinția acestuia.”

2. La articolul 3, litera h) va avea următorul cuprins:

„h) înaintează conducătorilor instituțiilor publice și structurilor asociative din cadrul Consiliului INIS raportul privind stadiul implementării activităților prevăzute în Planul de activități, după prezentarea acestuia ministrului dezvoltării regionale și turismului, anterior transmiterii către Guvern.”

3. La articolul 10, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Ședințele Consiliului INIS se organizează lunar, la sediul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, și ori de câte ori este necesar, la inițiativa președintelui sau la solicitarea motivată a unei treimi din numărul membrilor Consiliului INIS.”

4. La articolul 13, partea dispozitivă va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Propunerile de modificare și/sau de completare a prezentului regulament se supun Guvernului spre aprobare prin hotărâre de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului:”.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Cristian Petrescu

p. Ministrul administrației și internelor,

Mihai Capră,

secretar de stat

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

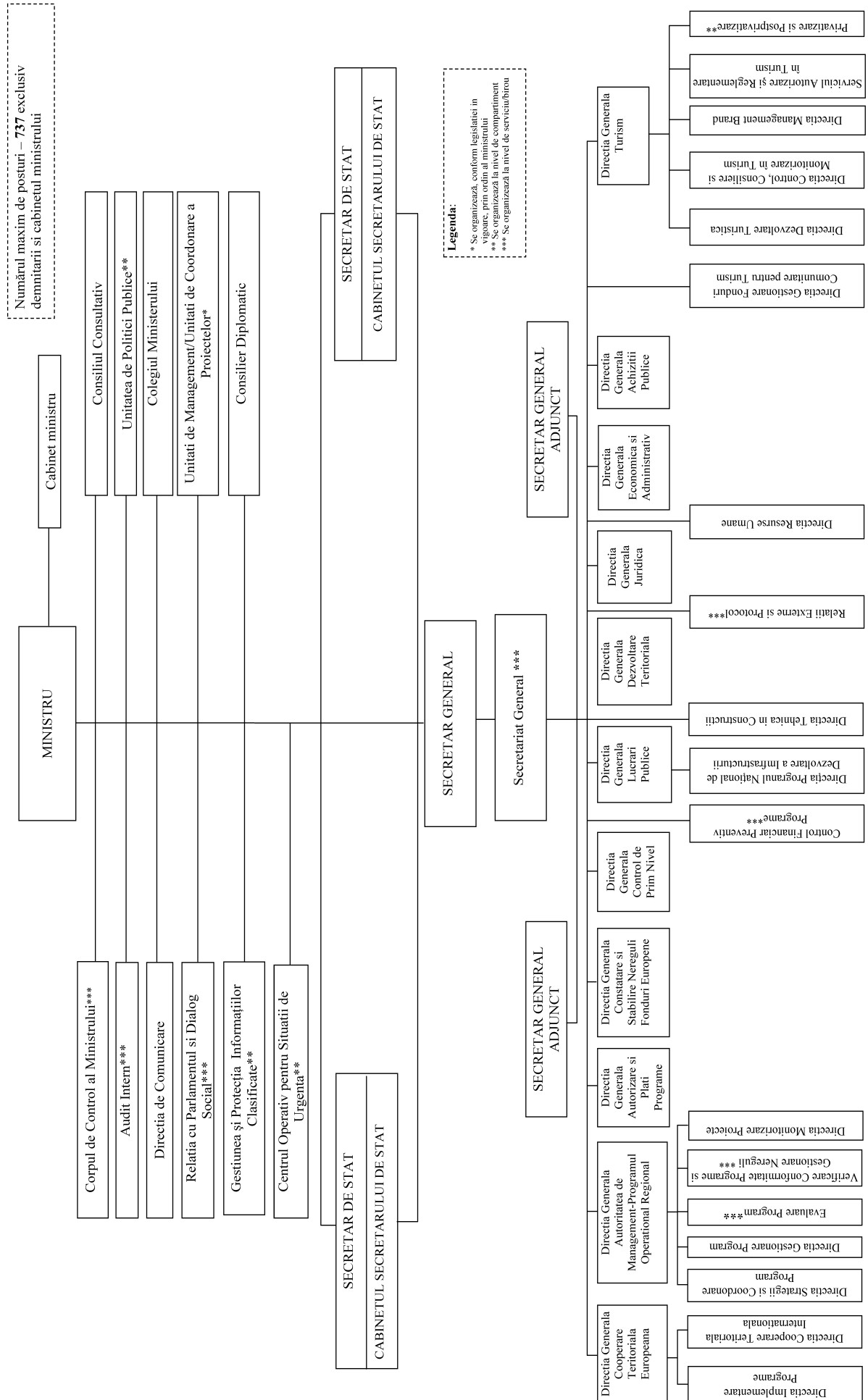
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Claudia Boghicevici

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A MINISTERULUI DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

Legenda:

- * Se organizează, conform legislației în vigoare, prin ordin al ministrului
- ** Se organizează la nivel de compartiment
- *** Se organizează la nivel de serviciu/biruou

Numărul maxim de posturi – 737 exclusiv demnitarilor și cabinetul ministrului

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

(Anexă la Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004)

NORMATIVELE DE CHELTUIELI
privind dotarea cu mijloace de transport și consumul de carburanți pentru Agenția Națională
de Cadastru și Publicitate Imobiliară și instituțiile sale subordonate

Dotarea cu mijloace de transport a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPI) și a instituțiilor sale subordonate, precum și costurile aferente consumului lunar de carburanți pentru acestea sunt următoarele:

- a) ANCPI și instituțiile subordonate au în dotare:
 — un parc auto compus din 250 de autovehicule;
 — un ponton, o barcă cu motor și o șalupă.
- b) Consumul lunar de carburanți pentru mijloacele de transport menționate la lit. a) aflate în dotarea ANCPI și a instituțiilor subordonate:

Nr. crt.	Unitatea	Plafon maxim lunar (litri/autovehicul/echipament/lună)
1.	ANCPI	200
2.	Instituții subordonate	200
3.	Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Tulcea — nave operative	300

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

pentru numirea domnului Cornel Feruță
în funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu
de lucru al primului-ministru

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cornel Feruță se numește în funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Dézsi Attila

București, 5 martie 2012.

Nr. 51.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea unor proceduri aplicabile operatorilor economici în domeniul produselor accizabile

Având în vedere prevederile art. 206¹⁶, 206²⁰ și 206⁵⁴ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile pct. 72 alin. (4), pct. 82 alin. (19), (20) și (39) și pct. 108 alin. (23) din titlul VII al Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă procedura de revocare/anulare a autorizației de utilizator final deținute de operatorii economici care achiziționează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă procedura de suspendare a autorizației deținute de antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat, atunci când se constată că nu s-au respectat obligațiile legale privind plata accizei ori înregistrează orice alte obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă procedura prin care se execută garanția constituită de către operatorul economic deținător al autorizației de utilizator final care achiziționează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2

lit. a), b) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și procedura prin care se execută garanția constituită de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat, atunci când se constată că nu s-au respectat obligațiile legale privind plata accizei ori înregistrează orice alte obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale și a municipiului București și Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 24 februarie 2012.
Nr. 208.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURA DE REVOCARE/ANULARE

a autorizației de utilizator final deținute de operatorii economici care achiziționează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

1. Decizia de revocare/anulare a autorizației de utilizator final se emite de către direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori de Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, în 3 exemplare, astfel: un exemplar se transmite operatorului economic, un exemplar organului fiscal competent în administrarea operatorului economic, iar al treilea exemplar este păstrat în evidența emitentului.

2. Situațiile în care se emite decizia de revocare/anulare sunt cele prevăzute la pct. 82 alin. (23) și (25), pct. 113.11 alin. (2) și (4) din titlul VII „Accize și alte taxe speciale” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, constatate în baza unui act de control.

3. Decizia prin care autoritatea vamală competentă menționată la pct. 1 dispune revocarea/anularea autorizației de utilizator final va fi comunicată operatorului economic deținător al autorizației potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică corespunzător.

4. Împotriva deciziei de revocare/anulare a autorizației de utilizator final, operatorul economic care consideră că a fost lezat în drepturile sale poate formula contestație, potrivit legii.

5. Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă efectele juridice ale deciziei de revocare/anulare a autorizației de utilizator final pe perioada soluționării contestației.

PROCEDURA DE SUSPENDARE

a autorizației deținute de antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat, atunci când se constată că nu s-au respectat obligațiile legale privind plata accizei ori înregistrează orice alte obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată

1. În aplicarea unitară a prevederilor art. 206⁶⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a pct. 119 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale competente în administrarea operatorilor economici transmit operativ direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcției de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege.

2. Direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, vor întocmi decizia de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat sau expeditor înregistrat, care va fi comunicată operatorului economic și organului fiscal competent în administrarea operatorului economic.

3. Direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București și Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor vor transmite operativ direcției de specialitate care asigură secretariatul Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice deciziile de suspendare emise, pentru actualizarea bazelor de date, cu înregistrarea corespunzătoare a mențiunii „nevalid”.

4. În aplicarea unitară a prevederilor 206⁵⁴ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările

ulterioare, și a pct. 108 alin. (23) din Normele metodologice de aplicare Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale competente în administrarea operatorilor economici transmit operativ direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcției de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, situația obligațiilor fiscale restante cu mai mult de 30 de zile înregistrate de antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrați sau expeditorii înregistrați, pentru care au fost luate măsurile de extindere a sumelor constituite drept garanție pentru autorizațiile deținute de operatorii economici menționați mai sus.

5. Direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, vor întocmi decizia de suspendare a autorizației de antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat sau expeditor înregistrat, care va fi comunicată operatorului economic și organului fiscal competent în administrarea operatorului economic.

6. Direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București și Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor vor transmite operativ direcției de specialitate care asigură secretariatul Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice deciziile de suspendare emise, pentru actualizarea bazelor de date, cu înregistrarea corespunzătoare a mențiunii „nevalid”.

PROCEDURA

prin care se execută garanția constituită de către operatorul economic deținător al autorizației de utilizator final care achiziționează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și procedura prin care se execută garanția constituită de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat, atunci când se constată că nu s-au respectat obligațiile legale privind plata accizei ori înregistrează orice alte obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată

1. Garanțiile constituite de operatorii economici deținători ai autorizațiilor de utilizator final care achiziționează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și de operatorii economici deținători ai autorizațiilor de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat sau expeditor înregistrat se constituie în favoarea organului fiscal competent în administrarea operatorului economic. O copie a dovezii privind constituirea garanției se transmite direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcției de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz.

2. Garanția se execută de către organele fiscale competente în administrarea operatorului economic, în limita debitelor existente, atunci când se constată că nu s-au respectat obligațiile legale privind plata accizei sau înregistrează orice alte obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Despre această măsură va fi înștiințat atât operatorul economic, cât și direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz.

3. La solicitarea operatorului economic de deblocare totală sau parțială a garanției, direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcția de

autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, vor comunica operativ organului fiscal competent în administrarea operatorului economic acordul față de solicitarea în cauză. Organul fiscal competent în administrarea operatorului economic avizează/nu avizează solicitarea operatorului economic și va proceda în consecință, urmând a comunica operativ direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcției de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, deblocarea totală sau parțială a garanției ori refuzul operațiunii.

4. Restituirea garanției are loc în situația renunțării la autorizațiile deținute de operatorii economici sau a expirării perioadelor de valabilitate ale acestora, în măsura în care nu înregistrează obligații fiscale scadente. La solicitarea operatorului economic, direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București ori Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, după caz, va comunica organului fiscal competent în administrarea operatorului economic renunțarea/expirarea valabilității autorizației, cu propunerea de restituire a garanției constituite.

5. Organul fiscal competent în administrarea operatorului economic va restitui sumele aferente garanției după efectuarea compensării, după caz, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică corespunzător.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN**pentru acordarea ajutorului de stat reprezentând cheltuieli excepționale acordate de la bugetul de stat în baza Deciziei 2010/787/UE a Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive**

În baza art. 2 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 107/2012 privind aprobarea acordării ajutorului de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive din cadrul Companiei Naționale a Huilei — S.A. Petroșani, pentru anul 2012, în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru unitățile intrate în proces de închidere definitivă se acordă ajutor de stat pentru suportarea costurilor excepționale, costuri care nu sunt legate de producția curentă în baza Deciziei 2010/787/UE a Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive.

Art. 2. — Ajutorul de stat reprezentând cheltuielile excepționale se alocă pentru finanțarea următoarelor costuri:

a) costuri legate de plățile compensatorii acordate salariaților în momentul în care părăsesc sistemul;

b) costuri legate de reconversia profesională a lucrătorilor pentru a-i ajuta să găsească un loc de muncă în afara industriei cărbunelui;

c) costuri aferente furnizării unei cantități de cărbune salariaților care și-au pierdut locul de muncă și celor îndreptățiți să primească o astfel de cantitate anterior închiderii minelor sau acordarea echivalentului în bani pentru acoperirea costului energiei electrice;

d) costuri care rezultă din închiderea unităților producătoare de cărbune pentru finalizarea lucrărilor miniere subterane, finalizarea lucrărilor miniere de legătură cu suprafața și asamblarea/dezafectarea utilajelor și echipamentelor și închiderea minelor în condiții de siguranță;

e) costuri legate de reabilitarea fostelor exploatare miniere pentru dezafectarea și demolarea construcțiilor din incinta minei, dezafectarea rețelelor și circuitelor feroviare din incinta minei și din punctele de legătură, dezafectarea drumurilor și platformelor din incinta minei, dezafectarea rețelelor (conducte și rețele electrice);

f) costuri legate de recultivarea solurilor de suprafață pentru aranjarea, geometrizarea și acoperirea cu iarbă, ararea haldei de steril și refacerea stratului de vegetație, precum și aranjarea/dezafectarea și acoperirea cu iarbă a spațiilor de depozitare temporară.

Art. 3. — Pentru acordarea ajutorului de stat reprezentând cheltuieli excepționale acordate de la bugetul de stat, Compania

Națională a Huilei — S.A. Petroșani are obligația de a întocmi decontul justificativ potrivit modelului prevăzut în anexă, care va fi verificat și avizat de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și aprobat de ordonatorul principal de credite.

Art. 4. — După avizarea decontului de către ordonatorul principal de credite, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri va solicita Ministerului Finanțelor Publice cererea de deschidere de credite bugetare, cu încadrarea în prevederile bugetare anuale și trimestriale aprobate prin buget cu această destinație.

Art. 5. — Cererea de deschidere a creditelor bugetare va fi însoțită de un exemplar al decontului justificativ prevăzut în anexă.

Art. 6. — În limita creditelor bugetare deschise, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri virează sumele aprobate în decontul justificativ prevăzut la art. 4 în conturile Companiei Naționale a Huilei — S.A. Petroșani, astfel:

a) în contul 50.70.52 „Disponibil pentru acoperirea costurilor de producție”, sumele aferente ajutoarelor de stat acordate pentru acoperirea costurilor de producție;

b) în contul 50.70.53 „Disponibil pentru acoperirea costurilor excepționale”, sumele aferente ajutoarelor de stat acordate pentru acoperirea costurilor excepționale.

Art. 7. — Conturile prevăzute la art. 6 se deschid și pe numele unităților subordonate ale Companiei Naționale a Huilei — S.A. Petroșani, la solicitarea acestora, cu avizul Companiei Naționale a Huilei — S.A. Petroșani.

Art. 8. — Sumele încasate în conturile prevăzute la art. 6 și 7 se utilizează numai pentru destinația pentru care au fost acordate, pe răspunderea titularilor de cont.

Art. 9. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Borbély Károly,
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Compania Națională a Huilei — S.A. Petroșani

Aprob.
Ordonator principal de credite,
.....

DECONT
privind cheltuielile excepționale care urmează să fie acordate
de la bugetul de stat în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Specificație	U.M.	Cheltuieli aferente anului precedent și care se regularizează în anul curent	Realizări în anul curent cumulate de la începutul anului	Cheltuieli preliminate pentru luna în curs	Total sumă solicitată în luna	Sumă alocată pe perioada precedentă	Sumă reprezentând diferență de acordat
0	1	2	3	4	5	6=4+5	7	8=6-7
1.	TOTAL CHELTUIELI CU PLĂȚILE COMPENSATORII	mii lei						
	Număr de persoane concediate	număr						
	Cheltuieli cu salariile compensatorii/persoană	mii lei/ persoană						
2.	TOTAL CHELTUIELI RECONVERSIE PROFESIONALĂ	mii lei						
	Număr de salariați participanți	număr						
	Cheltuială/persoană	mii lei/ persoană						
3.	TOTAL CHELTUIELI CĂRBUNE ȘI ENERGIE, conform pct. 28 din aprobarea Comisiei Europene C (2012) 1.020 final	mii lei						
	Cantitate de cărbune la care au dreptul	kg						
	Număr de rații, din care:							
	— 2 rații	număr						
	— 3 rații	număr						
	Costul furnizării	GCal/tonă						
	Total cost cărbune/persoană	mii lei						
	Număr de persoane care beneficiază de cărbune	număr						
	Total alocație cărbune	mii lei						
	Consum de energie perioadă	kWh						
	Număr de persoane care beneficiază	număr						
	Diferențe de tarif	lei/kW						
	Total cheltuieli energie	mii lei						
4.	TOTAL CHELTUIELI ÎNCHIDERE UNITĂȚI, din care:	mii lei						
4.1.	Finalizarea lucrărilor miniere subterane	mii lei						
4.2.	Finalizarea lucrărilor miniere de legătură cu suprafața	mii lei						
4.3.	Asamblarea/Dezafectarea utilajelor și echipamentelor și închiderea minei în condiții de siguranță	mii lei						
5.	TOTAL CHELTUIELI REABILITARE A FOSTELOR EXPLOATĂRI MINIERE, din care:	mii lei						
5.1.	Dezafectarea și demolarea construcțiilor din incinta minei	mii lei						
5.2.	Dezafectarea rețelelor și circuitelor feroviare din incinta minei și din punctele de legătură	mii lei						

0	1	2	3	4	5	6=4+5	7	8=6-7
5.3.	Dezafectarea drumurilor și peroanelor din incinta minei	mii lei						
5.4.	Dezafectarea rețelelor (conducte și rețele electrice)	mii lei						
6.	TOTAL CHELTUIELI CU RECULTIVAREA SOLURILOR DE SUPRAFAȚĂ, din care:	mii lei						
6.1.	Aranjarea, geometrizarea și acoperirea cu iarbă	mii lei						
6.2.	Ararea haldei de steril și refacerea stratului de vegetație	mii lei						
6.3.	Aranjarea/Dezafectarea și acoperirea cu iarbă a spațiilor de depozitare temporară	mii lei						
	TOTAL GENERAL							

NOTĂ:

Punctele 4.1—4.3, 5.1—5.4 și 6.1—6.3 se vor detalia pe fiecare proiect executat.

Director general,

.....

Director economic,

.....

Ministerul Economiei Comerțului și Mediului de Afaceri
Direcția generală .....

Director general,

.....

_____

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

